

Højre og moderate, men udelukket Socialdemokratiet. Det er maaske en Tilfældighed, at det er sket, men jeg nævner det, det passer altsaa ikke med det, som det ærede Medlem for Viborg Amt saa smukt udtrykte, at Venstre ikke vil udelukke nogen. Naa, det har nu mindre at sige: det, som det kommer an paa, er, om denne Kommission virkelig er i Stand til at udføre et godt Arbejde, og det er sikkert et Omraade, hvor der fortjener at gøres noget mere fra Statsmagtens Side, end der sker i Øjeblikket. Vi have jo paa Finansloven haft en lille Bevilling paa et Par Tusind Kroner, men 2,000 Kr. til den danske Husmandsstand er overordentlig beskedent, alt for beskedent. Jeg tror, at det, det gælder om, naar man vil gøre noget for Husmændene, er, at de Beløb, som nu findes paa Finansloven, maatte blive overgivne til Husmændene paa den Maade, at de selv fik Lov til at administrere dem. De gives jo nu gennem Landboforeningerne, men i Landboforeningerne er det Gaardmændene, der raade, det er sjældent at finde en Husmand, som har Sæde i Landboforeningernes Styrelse. Naar Husmandens Ko skal præmieres, er det Bønderne, der skal bedømme Koen, naar Husmandens Have eller hans Mark skal præmieres, er det ogsaa Bønderne, der komme og bedømme det, men man ser aldrig, at Husmænd komme til at bedømme Gaardmændenes Hingste, Køer og Tyre, naar de skulle præmieres, det er noget, Gaardmændene selv kunne afgøre. Og paa samme Maade gaar det med de Beløb, som gives til Husmandsrejser og til Forberedelsen af disse Husmandsrejser. Disse Penge administreres enten af Herremænd eller af Gaardmænd, det er sjældent, at Husmænd faa Lov til at administrere disse Penge, skønt det dog ellers vilde være den naturligste Ting, at Husmændene selv fik Lov til at administrere dem. Naar man derfor fra adskillige Sider har villet give det Udseende af, at nu skulde Husmændenes Tid komme, nu er det dem, der skulle frem, nu have Gaardmændene længe nok haft de største Fordele her fra Lovgivningsmagtens Side, tror jeg, at det bedste, man kunde gøre Husmændene, var at indrette det saaledes, at de selv kom til at ordne og styre deres egne Sager, at de selv kom til at administrere de Penge, som bevilges her fra Rigsdagens Side, og jeg tror, at vor Husmandsstand er dygtig og moden nok til at kunne gøre det. Jeg vil derfor ønske, at de Be-

løb, som bevilges her fra Rigsdagens Side, maa blive bevilgede paa en saadan Maade, at det virkelig bliver Husmændene, som faa Haand i Hanke med deres egne Sager.

Der har jo endvidere været Tale om at nedsætte en Forsvarskommission, det blev bebudet i den højtærede Konseilspræsidents Tale den 1ste September. Jeg skal villig indrømme, at der kan være Grund til at gaa til en Forandring af vor Hærlov og vor Søværnslov og faa undersøgt vore militære Forhold i det hele taget, det er naturligvis en Betingelse, for at man kan komme til en virkelig Beskæring, en virkelig Nedsættelse af Militærbudgettet. Jeg skal derfor ikke have noget imod, hvis der kommer Forslag om Nedsættelse af en saadan Kommission, da at stemme derfor. — Det blev i Fjor vedtaget, at der skulde nedsættes en Kommission til at beskæftige sig med Sanatoriesagen. Det var Venstres eget Forslag, og der blev bevilget 25,000 Kr. dertil. Da nu Venstre er kommet til Regeringen og har faaet sin egen Justitsminister, har man sikkert ventet denne Kommissions Nedsættelse som en af den ny Regerings første Handlinger. Det er ikke sket. Jeg beklager det ikke, thi jeg var ingen Ven af denne Kommissions Nedsættelse. Jeg udtalte i Fjor, da Sagen var til Behandling i Folketinget, at der ingen Brug var for denne Kommission, fordi dette Spørgsmaal var saa almenbekendt, at der ingen Grund var dertil. En saadan Kommissions Nedsættelse vilde kun betyde, at Spørgsmaalet blev forhalet og udsat, og det kom til at gaa ud over de syge, de syge kunde faa Lov at vente noget længere end ellers. Jeg ønskede derfor ikke Kommissionen nedsat; jeg havde helst set, man fra Regeringens Side direkte var gaaet til Fremsættelse af Lovforslag om, at Staten skulde oprette Sanatorier for brystsyge. Kommissionen staar endnu og venter paa at blive dannet. Om den bliver det, vil maaske den ærede Justitsminister oplyse os om. Men der er traadt noget andet i Stedet for, at Staten skulde tage sig af denne Sag, og det er Dannelsen af Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse. Denne Forening blev dannet med stor Brask og Bram, og de fineste Nayne i vort Land traadte ind som Anbefalere og Støtte. Den har udsendt ikke mindre end 165,000 Opraab om, at Folk skulde gaa ind i den, den har haft næsten alle Landets Blade til Raadighed. Og hvad er Resultatet af denne Agitation blevet? Det forekommer mig at